

Reģionu komitejas atzinums “Nediskriminācija un vienlīdzīgas iespējas. Vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošana”

(2009/C 211/12)

REĢIONU KOMITEJA

- atbalsta Komisijas no jauna izteikto apņemšanos iesniegt jaunus priekšlikumus, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu, saskaņā ar kuru diskriminācija reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ nav pieļaujama: stingri atbalsta principu, ka diskriminācijai reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ nav vietas izglītotā sabiedrībā, kurā tiek ievērotas pamattiesības;
- uzskata nediskriminācijas principa integrēšanu un indivīda labklājību par būtiskām prioritātēm Eiropai, kas ES paplašināšanās procesa, migrācijas, sociālo pārmaiņu, piemēram, demogrāfiskās novecošanas, un jaunu ģimenisko attiecību tendenču ietekmē kļūst arvien daudzveidīgāka;
- atkārtoti norāda, ka nediskriminācijas principa integrēšana iespējama tikai ar efektīvu vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību; kā galvenajiem pakalpojumu sniedzējiem (it īpaši veselības aizsardzības, sociālo pakalpojumu un izglītības jomā) tām ir būtiska nozīme, apzinot un sniedzot informāciju par sabiedrības mazāk aizsargāto grupu aktuālajām vajadzībām;
- uzsver, ka visās reģionālajās pašvaldībās ir nepieciešams izveidot struktūrvienību, kas uzrauga tiesību un vienlīdzīgu iespēju ievērošanu, piemērojot vienlīdzīgu iespēju principu praksē un īstenojot visus reģionālos pasākumus, ko daļēji finansē no ES līdzekļiem.

Ziņotāja: Claudette Abela Baldacchino kdze (MT/PSE), Qrendi vietējās padomes mēra vietniece

Atsauces dokumenti

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Nediskriminācija un vienlīdzīgas iespējas. No jauna izteikta apņemšanās"

COM(2008) 420 galīgā redakcija

Priekšlikums Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas

COM(2008) 426 galīgā redakcija

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ.

REĢIONU KOMITEJA

1. atbalsta Komisijas no jauna izteikto apņemšanos iesniegt jaunus priekšlikumus, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu, saskaņā ar kuru diskriminācija reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ nav pieļaujama: stingri atbalsta principu, ka diskriminācijai reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ nav vietas izglītotā sabiedrībā, kurā tiek ievērotas pamattiesības;

2. uzskata nediskriminācijas principa integrēšanu un indivīda labklājību par būtiskām prioritātēm Eiropai, kas ES paplašināšanās procesa, migrācijas, sociālo pārmaiņu, piemēram, demogrāfiskās novecošanas, un jaunu ģimenisko attiecību tendenču ietekmē kļūst arvien daudzveidīgāka;

3. uzsver, ka, neraugoties uz pēdējā desmitgadē gūtajiem ievērojamajiem panākumiem, apkarojot diskrimināciju dzimuma, invaliditātes un rases dēļ, ir jāpaplašina aizsardzība pret diskrimināciju, attiecinot to uz visām 13. pantā ietvertajām jomām;

4. atbalsta Komisijas no jauna izteikto apņemšanos iesniegt jaunus priekšlikumus vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanai neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, rases, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas un uzsver, ka tai jābūt balstītai uz Eiropas kopīgo vērtību atzīšanu un ievērošanu;

5. norāda, ka ir jāapsver, vai nediskriminācijas principa integrēšanu iespējams panākt, pieņemot tiesību aktus, kas nodrošina gan pienācīgu piemērošanu, gan saskaņotus politiku un procedūru pielāgojumus;

6. norāda, ka izpratnes veidošana un izglītošana, īpaši daudzveidības jomā, ir svarīgi stratēģiski pasākumi sociālo attiecību uzlabošanai un sociālās kohēzijas nostiprināšanai;

7. atzīst plašsaziņas līdzekļu īpašo nozīmi objektīvu diskusiju veicināšanā un informēšanā par daudzveidību, kā arī uzsver plašsaziņas līdzekļu īpašo atbildību sociālās kohēzijas veicināšanā, pozitīvi atspoguļojot daudzveidību;

RK un vietējā un reģionālā līmeņa nozīme

8. atkārtoti norāda, ka nediskriminācijas principa integrēšana iespējama tikai ar efektīvu vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību; kā galvenajiem pakalpojumu sniedzējiem (it īpaši veselības aizsardzības, sociālo pakalpojumu un izglītības jomā) tām ir būtiska nozīme, apzinot un sniedzot informāciju par sabiedrības mazāk aizsargāto grupu aktuālajām vajadzībām;

9. uzsver, ka visās reģionālajās pašvaldībās ir nepieciešams izveidot struktūrvienību, kas uzrauga tiesību un vienlīdzīgu iespēju ievērošanu, piemērojot praksē vienlīdzīgu iespēju principu un īstenojot visus reģionālos pasākumus, ko daļēji finansē no ES līdzekļiem;

10. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības kā sabiedrībai tuvākās pārvaldes iestādes, būdamas atbildīgas par iedzīvotāju ikdienas dzīves galveno sociālo un ekonomisko aspektu nodrošināšanu, ir piemērotas, lai praktiski īstenotu direktīvas priekšlikumā minētās vērtības un mehānismus;

11. uzskata, ka vienlīdzības un nediskriminācijas principu iekļaušana sabiedrībā kopumā ir panākama, vienīgi sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un visos valsts pārvaldes līmeņos īstenojot integrācijas politiku;

12. atzīmē, ka jāīsteno un jākoordinē efektīva un konkrēta rīcība vienlīdzīgas attieksmes veicināšanai visos pārvaldes līmeņos; norāda, ka dialogs, izmantojot mediāciju, ir efektīvs instruments, kas ļauj iedzīvotājiem un iestādēm veidot jaunas sociālās attiecības, padarot vienlīdzīgu attieksmi par reālu iespēju;

Subsidiaritāte, proporcionalitāte un labāks regulējums

13. uzsver vietējās un reģionālās decentralizācijas un subsidiaritātes principa svarīgo nozīmi, lai panāktu iedzīvotāju, īpaši to, kuri var būt pakļauti diskriminācijai, aktīvāku līdzdalību un efektīvāku iesaistīšanos politiku un programmu izstrādē un īstenošanā;

14. atgādina par vajadzību ievērot proporcionalitātes principu attiecībā uz likumīgu atbildību un izpildes noteikumiem, piemēram, sankciju ierobežojumi un pierādīšanas pienākums;

15. norāda, ka priekšlikumā nav skaidri precizēta direktīvas darbības joma attiecībā uz diskrimināciju vecuma dēļ. Virknes sabiedrisko pakalpojumu un tiesību piešķiršana ir atkarīga no vecuma, ko bieži piemēro kā objektīvu kritēriju gan tiesību aktos, gan arī pārvaldes jomā. Direktīvas pašreizējais formulējums varētu padarīt šādus normatīvos un administratīvos aktus par juridiski apšaubāmiem vai pat prettiesiskiem;

16. uzsver, ka ir jāsamazina administratīvais slogs un jāņem vērā ierosinātās direktīvas ietekme uz ekonomikas norišu dalībniekiem, piemēram, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī patērētājiem;

17. atzīmē, ka ar direktīvas priekšlikumu netiek apstrīdēta valstu kompetence noteikt attiecības starp valsti un baznīcu vai citām ar to saistītām organizācijām un iestādēm, lemt par izglītības saturu un izglītības sistēmas organizēšanu un pieņemt tiesību aktus par laulības vai ģimenes stāvokļa atzīšanu, reproduktīvajām tiesībām, adopciju un līdzīgiem jautājumiem;

Tiesiskā regulējuma uzlabošana

18. atzīst nepieciešamību apsvērt, vai ir vajadzīgi stingrāki ES tiesību akti par diskriminācijas novēršanu, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un aizsardzību visiem cilvēkiem, kas dzīvo un/vai strādā Eiropā;

19. pieņem zināšanai mērķi praksē panākt mazāk aizsargāto grupu pilnīgu vienlīdzību izglītības, sociālās aizsardzības, sociālo pabalstu, kā arī preču un pakalpojumu pieejamības jomā;

20. ja tas vēl nav nodrošināts, aicina īstenot tos tiesību aktus, ar kuriem aizliedz fizisku vai seksuālu vardarbību un izmantošanu;

21. norāda, ka ir vajadzīgas atbilstošas juridiskās procedūras, lai aizsargātu minoritāšu grupas pret vardarbību un uzbrukumus neaizsargātības dēļ;

22. atzīmē, ka tiesiskā aizsardzība ir īpaši svarīga, taču atkārtoti norāda, ka vēlamāka ir izlīgumu panākšana, izmantojot mediāciju, kurai ir izglītojoša un audzinoša funkcija attiecībā uz iedzīvotājiem un kas ļauj iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem sekmēt pārmaiņas un uzlabojumus;

23. aicina Komisiju un citas atbildīgās iestādes stiprināt un veicināt ne tikai mediācijas mehānismu, jo īpaši, sociālās un kultūras mediācijas mehānismu vietējā un reģionālajā līmenī, bet arī pakalpojumu sniedzēju un to darbinieku starpkultūru prasmes, it īpaši sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas sektorā;

24. norāda, ka daudzās dalībvalstīs joprojām ir izplatīta cilvēku tirdzniecība un sieviešu un bērnu izmantošana komerciālos nolūkos un ka šī modernā verdzības forma apdraud Eiropas kopīgās vērtības un cilvēka pamattiesības;

25. atkārtoti norāda, ka jāpastiprina un efektīvāk jāīsteno iedarbīgi pasākumi šādu nepieņemamu darbību apkarošanai; atbalsta arī piemērotus pakalpojumus un metodes, lai informētu migrantus, jo īpaši sievietes un bērnus, par krāpnieciskām darbībām un izmantošanu imigrācijas jomā; mudina veidot ciešākus sadarbības tīklus, vietējā un reģionālajā līmenī izmantojot kopīgu pieeju un stratēģijas; iesaka sniegt upuriem sociālo atbalstu, ko galvenokārt nodrošina ar neatkarīgu organizāciju un apvienību palīdzību;

26. norāda uz to, ka saskaņā ar direktīvas priekšlikuma 3. pantu diskriminācijas aizliegums ir attiecināms arī uz visām personām privātajā sektorā, un, tā kā varētu rasties interpretācijas problēmas, uzskata, ka būtu jāsniedz minētā jēdziena definīcija. Izstrādājot definīciju, jāņem vērā, ka īpašuma tiesības un ar tām saistītā privāttiesību autonomija ir konstitucionāli aizsargāta dalībvalstu un ES līmenī;

27. norāda, ka, izvērtējot, kādos gadījumos konstatētais slogs uzskatāms par nesamērīgu, jāņem vērā arī dažādās vajadzības cilvēkiem ar invaliditāti neatkarīgi gan no invaliditātes veida (fiziska, garīga, psihiska vai sensoriska), gan arī no invaliditātes pakāpes;

Politikas instrumentu efektivitātes paaugstināšana

28. atgādina, ka, lai efektīvi cīnītos pret sarežģītām, daudzējādām un daudzveidīgām diskriminācijas formām, līdztekus tiesību aktiem par diskriminācijas novēršanu jāizstrādā arī politikas instrumenti, kas vērsti pret nevienlīdzīgu attieksmi, stereotipiem un nomelnošanu;

29. uzsver, ka direktīvas priekšlikumā galvenā uzmanība būtu jāvelta vienlīdzības principa iekļaušanai visās jomās, lai nodrošinātu, ka, izstrādājot valsts politiku, analizējot tās ietekmi un veidojot iedzīvotāju izpratni, ir ņemti vērā visi diskriminācijas veidi;

30. uzsver, ka jautājums par vienlīdzīgu attieksmi jāiekļauj visos plānos, rīcībpolitiskās un programmās, un vērš uzmanību uz ievērojamo nozīmi, kāda ir iekļaušanas instrumentiem, jo īpaši konsultācijām ar visām ieinteresētajām personām un sabiedrībā mazāk pārstāvētajām grupām, kā arī to tiešai iesaistīšanai;

31. uzskata, ka pārmaiņu veicināšanai ir jāveido Eiropas līmeņa sociālais dialogs ar nevalstiskajām un citām pārstāvības organizācijām, jo, kopīgi daloties ar zināšanām, prasmēm un paraugpraksi, iespējams apzināt dažādas sociālās situācijas un risinājumus;

32. uzskata, ka iespēja sadarboties ar Eiropas Padomes Sociālās kohēzijas komiteju ļaus panākt efektīvu vienlīdzības principa iekļaušanu visās jomās, un atzinīgi vērtē Komisijas un Eiropas Padomes kopīgi izveidotās Starpkultūru kompetenču darba grupas darbību sociālo pakalpojumu jomā;

33. uzsver iekļautības nozīmīgumu vietējām un reģionālajām pašvaldībām un uzskata, ka īpaši pasākumi ir svarīgi, lai personām un sabiedrības grupām, ko apdraud sociāla atstumtība, nodrošinātu vienlīdzīgu un taisnīgu piekļuvi precēm un pakalpojumiem;

34. mudina lietderīgi izmantot struktūrfondos pieejamos instrumentus, lai atbalstītu pasākumus sociālās integrācijas veicināšanai un sekmētu darba tirgus, preču un pakalpojumu pieejamību, kā arī stiprinātu līdzdalību sabiedrībā kopumā;

35. atbalsta izpratnes veicināšanas programmas, kuru mērķis ir informēt ieinteresētās puses par to tiesībām un pienākumiem, kā arī vērsties pret diskrimināciju un aizskaršanu;

36. atzinīgi vērtē daudzās dalībvalstīs ieviestos pakalpojumus, kas pieejami visiem bērniem, lai informētu un izglītotu viņus par viņu tiesībām; aicina visas dalībvalstis nodrošināt šādas iespējas bērniem un uzsver nepieciešamību izglītēt bērnus jo īpaši par saistību starp viņu tiesībām un pienākumiem;

37. uzskata, ka ir nepieciešama plašāka informācija par neaizsargāto iedzīvotāju grupu problēmām un vajadzībām, jo īpaši par nepilngadīgiem imigrantiem bez pavadošām personām, cilvēku tirdzniecību, bērnu tiesībām, darba ņēmējiem ar zemiem ienākumiem un mājāsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, kā arī diskrimināciju reliģijas/pārliecības vai seksuālās orientācijas dēļ;

38. uzskata, ka datu vākšana par vienlīdzības jautājumiem ir svarīga, lai veidotu vispusīgu priekšstatu par pašreizējo situāciju attiecībā uz diskriminācijas problēmām; atbalsta vienotu datu vākšanas un analīzes kritēriju izstrādi, lai varētu iegūt drošus un salīdzināmus statistikas datus un informāciju bez liekas papildu birokrātijas;

Mērķtiecīgu un atbilstošu pasākumu izstrādāšana

39. atbalsta konkrētus, katram atsevišķajam diskriminācijas veidam pielāgotus risinājumus, jo diskriminācijas veidi ir savstarpēji ļoti atšķirīgi;

40. norāda, ka daži iedzīvotāji vairākās dalībvalstīs vēl aizvien sastopas ar dažādiem diskriminējošiem šķēršļiem, proti, nav viņu vajadzībām atbilstošas veselības aprūpes, pensiju sistēmu un pensionēšanās mehānismu, kā arī nav pieejamas dažādas ekonomiski izdevīgas preces un pakalpojumi sakarā ar grūtībām lietot modernās tehnoloģijas, piem., internetu;

41. aicina publiskos un privātos pakalpojumu sniedzējus nodrošināt pakalpojumu sniegšanu lietotājiem draudzīgā veidā,

ievērojot cieņu un atbilstoši individuālajām spējām, vienlaikus sniedzot adekvātu informāciju par tehnoloģiskiem aspektiem;

42. atkārtoti norāda, ka ar direktīvas priekšlikumu jānodrošina arī lielāka sieviešu aizsardzība ārpus darba tirgus, jo seksuāla uzmākšanās, izmantošana un vardarbība pastāvīgi apdraud sievietes cieņu un drošību;

43. uzskata, ka dzimuma stereotipu dēļ, kā arī ņemot vērā pastāvošos strukturālos un kultūras šķēršļus formālajā izglītībā, plašsaziņas līdzekļos un politikā, sievietes joprojām ir pakļautas augstākam nabadzības un sociālās atstumtības riskam; to ietekmē arī darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, kā arī sievietēm nelabvēlīgāki sociālās nodrošināšanas noteikumi un pensiju tiesības;

44. aicina izstrādāt tiesību aktus un politiku pret homofobiju (jo īpaši naidu kurinošiem izteikumiem un naida izraisītiem noziegumiem), šķēršļiem mājokļa pieejamībai, tiešu diskrimināciju veselības aprūpes pakalpojumos, kā arī iebiedēšanu un aizskaršanu izglītības iestādēs, darbavietās un profesionālajā apmācībā;

45. uzsver, ka jāuzlabo homoseksuālu, biseksuālu un transseksuālu personu sociālā integrācija un līdzdalība sabiedrībā kopumā;

46. uzskata, ka cilvēkiem ar invaliditāti un mazāk aizsargātām personām jānodrošina labākas piekļuves, uzturēšanās un līdzdalības iespējas izglītības un arodapmācības iestādēs, veselības aprūpes iestādēs, mājokļos, transportā, veikalos, brīvā laika pavadīšanas vietās, kā arī atbilstoša piekļuve citām precēm un pakalpojumiem, ievērojot proporcionalitāti, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un izvairītos no nevajadzīgas birokrātijas un sūdzību izskatīšanas procedūru ļaunprātīgas izmantošanas;

47. norāda, ka cilvēki ar garīgās veselības problēmām biežāk tiek sociāli atstumti un pakļauti stereotipiem, tādēļ Komiteja aicina dalībvalstis šīm grupām veltīt īpašu uzmanību un pielikt lielākas pūles, lai sniegtu atbalstu cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām. Īpaši bērniem ar garīgās veselības traucējumiem būtu jānodrošina viņu vajadzībām atbilstošs atbalsts;

48. uzsver, ka indivīdiem un grupām, kas cieš no diskriminācijas, būtu jāpievērš pienācīga uzmanība un jāsniedz nepieciešamais atbalsts, lai atvieglotu grūtības izglītības ieguves un turpināšanas jomā, kā arī saistībā ar apmācību, brīvā laika pavadīšanu un kultūras pasākumiem; minētie aspekti ir sociālās līdzdalības pamatelementi;

Daudzējādas diskriminācijas problēmas risināšana

49. uzskata, ka Eiropas tiesību aktos jāpievērš nopietnāka uzmanība daudzējādas diskriminācijas jautājumam, pirmām kārtām to skaidri definējot, lai aizsargātu un ņemtu vērā to sabiedrības grupu un indivīdu vajadzības, kuri ir pakļauti daudzējādas diskriminācijas riskam (migranti, it īpaši sievietes un bērni, romu tautības bērni, nepilngadīgie patvēruma meklētāji bez pavadošām personām, cilvēki ar invaliditāti, cilvēki ar garīgās veselības problēmām, gados vecāki cilvēki no etniskajām minoritātēm u.c.);

50. aicina vietējo un reģionālo pašvaldību politikas jomās veicināt un atbalstīt īpašus līdztiesības nodrošināšanas centrus un novērošanas centrus, kuri būtu kompetenti aptvert visus diskriminācijas veidus un aizsargāt to cilvēku tiesības, kuri vairāku personīgu rakstura vai identitātes iezīmju dēļ var tikt pakļauti daudzējādai diskriminācijai, sniegt atbalstu cietušajiem, veikt aptaujas, publicēt ziņojumus par daudzējādas diskriminācijas jautājumu un veikt citas funkcijas direktīvas priekšlikumā minētajās jomās;

Kvalitatīvas nodarbinātības pieejamība

51. norāda, ka diskriminācija var kavēt indivīda spēju pilnīgu izmantošanu un tādēļ pastāv risks, ka viņam būs jāveic mazapmaksāts darbs, kas savukārt apgrūtina preču un pakalpojumu pieejamību, piemēram, izglītības un mājokļu jomā, tādējādi radot nabadzību un sociālo atstumtību;

52. uzsver, ka šķēršļi algotas darba vietas iegūšanai ir viens no nevienlīdzības un sociālās atstumtības galvenajiem cēloņiem un ka bieži vien nestabilās un mazapmaksātās darba vietās strādā neaizsargātā stāvoklī esoši cilvēki, piemēram, gados jauni vai vecāki darba ņēmēji, migranti un cilvēki ar invaliditāti;

53. atbalsta brīvprātīgas hartas un citus stimulus, kas mudinātu uzņēmumus pievērsties nediskrimināciju un vienlīdzīgas iespējas veicinošām darba metodēm, piemēram, izmantot daudzveidības pārvaldību uzņēmumos, jo tas sniedz priekšrocības ne tikai darba devējiem, bet arī darba ņēmējiem un klientiem;

54. uzskata, ka nediskriminācijas un vienlīdzīgu iespēju visiem pamatprincipi ir universāli, tomēr aicina pievērst sevišķu uzmanību bērnu un romu īpaši neaizsargātajam stāvoklim Eiropā;

Romu sociālā iekļaušana

55. atkārto, ka ir nepieciešams sekmēt romu līdzdalību un atzīt viņu ieguldījumu nodarbinātībā un apmācībā, kā arī kopējo atbildību, lai uzlabotu viņu piekļuvi precēm un pakalpojumiem, piemēram, attiecībā uz mājokļiem un veselības aprūpi, mazinātu viņu risku tikt pakļautiem nabadzībai un vardarbībai, kā arī ļaunprātīgai izmantošanai, kā arī, aizsargāt romu bērnus no veselības problēmām, iesaistīšanas bērnu prostitūcijā, seksuālas vardarbības un bērnu tirdzniecības;

56. norāda, ka ir svarīgi īstenot speciālus pasākumus, lai samazinātu un novērstu romu diskrimināciju, kā arī veicinātu vienlīdzīgu attieksmi pret romiem un paātrinātu viņu sociālo integrāciju;

57. aicina efektīvi izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai izstrādātu un īstenotu šādus pasākumus: konstruktīvas izpratnes veicināšanas kampaņas par romu tautības pārstāvju sabiedriskā ieguldījuma nozīmi, papildu darba vietu radīšanas programmas, analfabētisma likvidēšanas kampaņas, profesionālās izglītības veicināšana, vidējās un augstākās izglītības stipendijas, romu vajadzībām atbilstoši pakalpojumi (piemēram, veselības aprūpes

pakalpojumu sievietēm) un citi pakalpojumi, kas nepieciešami romu bērnu sociālajai integrācijai, piemēram, labi organizēti aprūpes pakalpojumi un aizsardzība, kā arī profesionālā izglītība (it īpaši valodu apguve);

58. iesaka Komisijai stiprināt centienus cīņā pret diskrimināciju dzimuma dēļ tādās jomās kā izglītība, veselības aprūpe, sociālie pakalpojumi un sociālā aizsardzība; aicina nodrošināt vienāda līmeņa aizsardzību pret diskrimināciju jebkādu iemeslu dēļ. Komisijai būtu jāiesniedz vajadzīgo pasākumu praktiskās īstenošanas grafiks;

Reģionu komitejas ieteikumi

59. uzskata, ka izglītībā, nodarbinātībā un plašsaziņas līdzekļos izplatītie stereotipi ir būtisks šķērslis vienlīdzīgas attieksmes un sociālās integrācijas nodrošināšanai, un mudina tos izskaust. Svarīgi ir nodrošināt, lai bērni jau agrīnā vecumā iemācītos draudzēties ar skolas biedriem no citām etniskām vai reliģiskām minoritātēm, kā arī bērniem ar invaliditāti un iemācītos viņus cienīt;

60. uzskata, ka papildus direktīvas priekšlikumā minētajiem ieteikumiem būtu jāorganizē arī praktiski mācību semināri un konferences ieinteresētajām personām, lai informētu par vienlīdzības principa integrēšanas pasākumiem ar mērķi panākt vienlīdzīgu attieksmi;

61. uzsver, ka ir svarīgi apmācīt dažādu nozaru speciālistus (ārstus, skolotājus, plašsaziņas līdzekļos strādājošos u.c.) un visu līmeņu publisko iestāžu, kā arī pakalpojumu nozares personālu starpkultūru prasmēs un sociālā un kultūras mediācijā, lai panāktu diskriminējošas, aizvainojošas un neiejūtīgas uzvedības izskaušanu, vērstos pret stereotipiem un informētu minētos profesionāļus par atšķirīgo personu īpašajām vajadzībām;

62. pauž bažas par migrantiem – vīriešiem un sievietēm —, jo viņi ir pakļauti augstākam nabadzības un sociālās atstumtības riskam, ņemot vērā netaisnīgo izmantošanu darba vietās, un uzskata, ka mazākumtautību izglītošana (it īpaši valodu prasmē) un arodapmācība mudinātu migrantus – vīriešus un sievietes – meklēt labākas darba vietas;

63. pauž īpašas bažas par sievietēm migrantēm, jo viņas ir pakļautas riskam tikt fiziski vai seksuāli ietekmētas, lai piespiestu strādāt, stāties laulībā vai nodarboties ar prostitūciju; viņām ir jāapzinās faktiskā situācija un apdraudējumi iespējamajās uzņemtajās valstīs, lai viņas nekļūtu par cilvēku tirdzniecības upuriem, kā arī tālāk jāsekmē sieviešu migranšu aizsardzība un integrācija, lai efektīvi nodrošinātu viņu cilvēktiesību ievērošanu;

64. ierosina izveidot īpašu fondu nepilngadīgajiem imigrantiem bez pavadošām personām, tādējādi atbalstot par viņiem atbildīgos reģionus, lai piedāvātu šiem nepilngadīgajiem tādas pašas iespējas kā citiem attiecīgā vecuma bērniem un integrētu viņus vietējā sabiedrībā, izvairīties no divkāršas diskriminācijas tādēļ, ka viņi ir nepilngadīgi un imigranti;

65. norāda, ka patvēruma meklēšana ir problēma ar ekonomisku un sociālu ietekmi, tāpēc tā ir risināma, pirmām kārtām sekmējot patvēruma meklētāju, īpaši nepilngadīgo un jauniešu, sociālo integrāciju un nodrošinot vienlīdzīgas iespējas piekļūt precēm un pakalpojumiem;

66. atbalsta aktīvās izglītības un apmācības programmu īstenošanu, lai veicinātu nediskriminēšanas principa ievērošanu un vienlīdzīgas iespējas un palīdzētu sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus, pastāvīgi atjaunojot iegūtās prasmes un sekmējot mūžizglītību;

67. norāda, ka sabiedrības grupām ar dažādām vajadzībām nepieciešami tām pielāgoti pasākumi, piemēram, profesionālā izglītība romiem, migrantiem un gados vecākiem bezdarbniekiem, lai sekmētu viņu iekļaušanos darba tirgū, informātikas kursi gados vecākiem cilvēkiem, lai uzlabotu viņu patērētāju un iepirkšanās iespējas, analfabētisma likvidēšanas kampaņas trūcīgām sievietēm un bērniem lauku rajonos, palīdzība cilvēkiem ar invaliditāti, darba ņēmējiem ar zemiem ienākumiem un viņu bērniem u.c.;

68. uzsver, ka ir jāriko sabiedrības informēšanas un izpratnes veicināšanas kampaņas, lai pievērstu visas sabiedrības uzmanību direktīvas priekšlikumā minētajiem ieteikumiem, informējot iesaistītās personas par viņu tiesībām un pienākumiem un

izskaidrojot konkrētos pasākumus un procedūras, ko īsteno, lai sniegtu palīdzību cietušajiem;

69. uzsver līdztiesības nodrošināšanas iestāžu un organizāciju, kas pārstāv diskriminācijas un nevienlīdzīgas attieksmes riskam pakļauto sabiedrības grupu intereses, būtisko nozīmi informācijas izplatīšanā, galvenokārt izplatot kultūras īpatnības respektējošus un specifiskām grupām paredzētus materiālus, īstenojot informatīvas kampaņas un konferences tiešsaistē, un norāda, ka informācijai jābūt skaidri vērstai uz konkrētām grupām;

70. atkārtoti norāda, ka direktīvas priekšlikuma īstenošanai ir vajadzīgi atbilstoši finanšu un cilvēkresursi (galvenokārt no PROGRESS fonda līdzekļiem), lai varētu aptvert visus diskriminācijas veidus;

71. aicina visas vietējās un reģionālās pašvaldības veicināt nediskrimināciju vietējā un reģionālajā līmenī, sekmējot cilvēktiesību ievērošanu un veidojot uzticību konstruktīva dialoga ceļā, kas paver cilvēkiem plašākas iespējas, veicina sabiedrības demokratizāciju, vienlaikus mazinot polarizāciju un stiprinot sociālo kohēziju. Turklāt Reģionu komitejai būtu jāveicina izpratne par daudzveidību, akcentējot tās dinamisko raksturu kā inovācijas un radošuma, progresa un vispārējas labklājības avotu, kas saskan ar cilvēktiesību, tiesiskuma un demokrātijas pamatvērtībām.

Briselē, 2009. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE
